

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/672

av den 19 maj 2020

om inrättande av ett europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE) till följd av covid-19-utbrottet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 122,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 122.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) gör det möjligt för rådet att på förslag av kommissionen och i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna besluta om lämpliga åtgärder för att hantera den socioekonomiska situation som uppstått till följd av covid-19-utbrottet.
- (2) Enligt artikel 122.2 i EUF-fördraget kan rådet bevilja en medlemsstat ekonomiskt stöd från unionen om medlemsstaten har svårigheter eller allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av osedvanliga händelser utanför dess kontroll.
- (3) SARS-coronavirus-2 (SARS-CoV-2), som orsakar den coronavirussjukdom som Världshälsoorganisationen (WHO) gett namnet covid-19, är en ny stam av coronavirus som inte tidigare påträffats hos människor. Det globala utbrottet av denna sjukdom utvecklas snabbt och har förklarats vara en pandemi av WHO. Från och med covid-19-utbrottets början i unionen fram till och med den 30 mars 2020 har 334 396 sjukdomsfall och 22 209 dödsfall rapporterats i medlemsstaterna.
- (4) Medlemsstaterna har vidtagit extraordinära åtgärder för att begränsa covid-19-utbrottet och dess effekter. Risken för att covid-19 sprider sig ytterligare i unionen betraktas som hög. Förutom att covid-19-utbrottet har effekter på folkhälsan med hög dödlighet som resultat har det även haft kraftiga och störande effekter på medlemsstaternas ekonomiska system, orsakat störningar i samhället och lett till ökade offentliga utgifter i allt fler medlemsstater.
- (5) Denna osedvanliga situation, som ligger utanför medlemsstaternas kontroll och som har immobiliserat en stor del av deras arbetskraft, har lett till en plötslig och kraftig ökning av medlemsstaternas offentliga utgifter för system för korttidsarbete för anställda och liknande åtgärder, särskilt för egenföretagare, samt utgifter för vissa hälsorelaterade åtgärder, särskilt på arbetsplatser. För att bibehålla instrumentets starka fokus enligt denna förordning, och därmed dess ändamålsenlighet, får hälsorelaterade åtgärder som instrumentet tar sikte på vara sådana vars syfte är att minska yrkesrisker och säkerställa skyddet för arbetstagare och egenföretagare på arbetsplatsen och, i lämpliga fall, vissa andra hälsorelaterade åtgärder. Det är nödvändigt att underlätta medlemsstaternas ansträngningar att hantera den plötsliga och kraftiga ökningen av de offentliga utgifterna tills covid-19-utbrottet och dess effekter på arbetskraften är under kontroll.

- (6) Inrättandet av ett europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE) (nedan kallat *instrumentet*) till följd av covid-19-utbrottet bör göra det möjligt för unionen att hantera krisen på arbetsmarknaden på ett samordnat, snabbt och ändamålsenligt sätt och i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och därmed mildra effekterna på sysselsättningen för både enskilda och de hårdast drabbade ekonomiska sektorerna, samt även de direkta effekterna av denna osedvanliga situation på medlemsstaternas offentliga utgifter.
- (7) Enligt artikel 220.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ kan ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstaterna ta formen av ett lån. Sådana lån bör beviljas medlemsstater i fall då covid-19-utbrottet lett till en plötslig och kraftig ökning, från och med den 1 februari 2020, av faktiska, och eventuellt även planerade, offentliga utgifter på grund av nationella åtgärder. Detta datum säkerställer att alla medlemsstater behandlas lika och gör det möjligt att täcka deras faktiska, och eventuellt även planerade, ökade utgifter till följd av effekterna på deras arbetsmarknader, oavsett när covid-19-utbrottet inträffade i varje enskild medlemsstat. De nationella åtgärderna, som förutsätts vara i överensstämmelse med relevanta principer om grundläggande rättigheter, bör ha direkt anknytning till inrättandet eller utvidgningen av system för korttidsarbete och till liknande åtgärder, inbegripet åtgärder för egenföretagare, eller till vissa hälsorelaterade åtgärder. System för korttidsarbete är offentliga program som under vissa omständigheter gör det möjligt för företag som drabbas av ekonomiska svårigheter att införa tillfällig arbetstidsförkortning för sina anställda, som får offentligt inkomststöd för de timmar som de inte arbetar.

Liknande program för inkomstersättning finns för egenföretagare. En medlemsstat som ansöker om ekonomiskt stöd bör kunna styrka en plötslig och kraftig ökning av faktiska, och eventuellt även planerade, utgifter för system för korttidsarbete eller liknande åtgärder. Om ekonomiskt stöd beviljas för hälsorelaterade åtgärder bör den medlemsstat som ansöker om ekonomiskt stöd även kunna styrka faktiska eller planerade utgifter med anknytning till de relevanta hälsorelaterade åtgärderna.

- (8) Unionens upp- och utlåningstransaktioner inom ramen för instrumentet bör vara tillräckligt omfattande för att de drabbade medlemsstaterna ska kunna få de finansiella medel till förmånliga villkor som de behöver för att hantera covid-19-utbrottets effekter på deras arbetsmarknader. Det ekonomiska stöd som unionen beviljar i form av lån bör därför finansieras via de internationella kapitalmarknaderna.
- (9) Covid-19-utbrottet har haft vittgående och störande effekter på alla medlemsstaters ekonomiska system. Medlemsstaterna bör därför kollektivt lämna bidrag i form av garantier för lånen från unionens budget. Sådana garantier är nödvändiga för att unionen ska kunna bevilja medlemsstater lån som är tillräckligt stora för de arbetsmarknadspolitiska åtgärder som är mest akuta. För att säkerställa att den ansvarsförbindelse som sådana lån ger upphov till är förenlig med den gällande fleråriga budgetramen och taken för egna medel, bör medlemsstaternas garantier vara oåterkalleliga, ovillkorliga och kunna tas i anspråk på begäran, samtidigt som systemets stabilitet bör förstärkas genom ytterligare skyddsåtgärder. I linje med dessa garantiers kompletterande roll, och utan att det påverkar den omständigheten att de ska vara oåterkalleliga, ovillkorliga och kunna tas i anspråk på begäran, förväntas kommissionen, innan den gör anspråk på de garantier som medlemsstaterna ställt, utnyttja den marginal som finns tillgänglig under taket för egna medel för betalningsbemyndiganden i den utsträckning som kommissionen anser vara hållbar, med beaktande av bland annat unionens totala ansvarsförbindelser, inbegripet inom ramen för det system för stöd till medlemsstaters betalningsbalans som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 332/2002 ⁽²⁾. Kommissionen bör inom ramen för det relevanta anspråket på garantier informera medlemsstaterna om i vilken utsträckning som den tillgängliga marginalen har utnyttjats. Behovet av garantier från medlemsstaterna kan ses över om en överenskommelse nås om ett reviderat tak för egna medel.
- (10) De ytterligare skyddsåtgärderna för att förstärka systemets stabilitet bör bestå i en försiktig ekonomisk förvaltning, en maximal årlig exponering och tillräcklig diversifiering av låneportföljen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

- (11) Lån som beviljas inom ramen för instrumentet bör utgöra ekonomiskt stöd i den mening som avses i artikel 220 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046. I enlighet med artikel 282.3 g i den förordningen kommer artikel 220 i den förordningen att vara tillämplig på lån som beviljas inom ramen för instrumentet först från och med den dag då den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 börjar tillämpas. Kraven i artikel 220.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 bör emellertid vara tillämpliga på upp- och utlåningstransaktioner inom ramen för instrumentet från och med den här förordningens ikraftträdande.
- (12) För att säkerställa att den ansvarsförbindelse som de lån som beviljats inom ramen för instrumentet ger upphov till är förenlig med den gällande fleråriga budgetramen och taken för egna medel är det nödvändigt att fastställa försiktighetsregler, inbegripet avseende möjligheten att refinansiera lån som tas upp för unionens räkning.
- (13) Med tanke på de särskilda finansiella konsekvenserna av beslut om att bevilja ekonomiskt stöd enligt denna förordning förutsätter sådana beslut utövande av genomförandebefogenheter, vilka bör tilldelas rådet. När rådet fastställer ett lånebelopp bör det, på förslag av kommissionen, ta hänsyn till den ansökande medlemsstatens befintliga och förväntade behov, samt till ansökningar om ekonomiskt stöd enligt denna förordning som andra medlemsstater redan lämnat in eller planerar att lämna in, med beaktande av principerna om likabehandling, solidaritet, proportionalitet och insyn och med fullständig respekt för medlemsstaternas befogenhet.
- (14) Enligt artikel 143.1 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallat *utträdesavtalet*) är Förenade kungarikets betalningsskyldighet för sin andel av unionens finansiella ansvarsförbindelser begränsad till de av unionens finansiella ansvarsförbindelser som följer av finansiella transaktioner som unionen genomfört före dagen för utträdesavtalets ikraftträdande. Alla finansiella ansvarsförbindelser för unionen som följer av ekonomiskt stöd enligt denna förordning skulle uppstå efter dagen för utträdesavtalets ikraftträdande. Förenade kungariket bör därför inte delta i det ekonomiska stödet enligt denna förordning.
- (15) Eftersom instrumentet är tillfälligt och syftar till att hantera covid-19-utbrottet bör kommissionen var sjätte månad bedöma om de osedvanliga omständigheter som orsakar de stora ekonomiska störningarna i medlemsstaterna fortfarande föreligger och rapportera till rådet. I enlighet med den rättsliga grunden för antagandet av denna förordning bör inget ekonomiskt stöd göras tillgängligt enligt denna förordning när covid-19-krisen väl är över. Därför är det lämpligt att sätta en gräns för hur länge instrumentet ska vara tillgängligt. Rådet bör ha befogenhet att på förslag av kommissionen förlänga den period under vilken instrumentet är tillgängligt om de osedvanliga händelser som motiverar tillämpningen av denna förordning kvarstår.
- (16) Europeiska centralbanken avgav sitt yttrande den 8 maj 2020.
- (17) Med tanke på effekterna av covid-19-utbrottet och behovet av att brådska vidta åtgärder för att hantera dess konsekvenser bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I syfte att hantera effekterna av covid-19-utbrottet och dess socioekonomiska konsekvenser inrättas genom denna förordning ett europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE) (nedan kallat *instrumentet*).
2. I denna förordning fastställs villkor och förfaranden som gör det möjligt för unionen att ge ekonomiskt stöd till en medlemsstat som drabbas av, eller allvarligt hotas av, stora ekonomiska störningar till följd av covid-19-utbrottet för finansiering av framför allt system för korttidsarbete eller liknande åtgärder som har till syfte att skydda anställda och egenföretagare och därmed minska arbetslöshet och inkomstförluster, samt för finansiering, som en komplettering, av vissa hälsorelaterade åtgärder, särskilt på arbetsplatser.

⁽¹⁾ EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

Artikel 2

Instrumentets kompletterande karaktär

Instrumentet ska komplettera de nationella åtgärder som vidtas av drabbade medlemsstater genom att ge ekonomiskt stöd för att hjälpa dessa medlemsstater att klara av den plötsliga och kraftiga ökningen av faktiska, och eventuellt även planerade, offentliga utgifter som syftar till att mildra de direkta ekonomiska, sociala och hälsorelaterade effekterna av den osedvanliga händelsen till följd av covid-19-utbrottet.

Artikel 3

Villkor för användning av instrumentet

1. En medlemsstat får ansöka om ekonomiskt stöd från unionen inom ramen för instrumentet (nedan kallat *ekonomiskt stöd*) om dess faktiska, och eventuellt även planerade, offentliga utgifter ökade plötsligt och kraftigt från och med den 1 februari 2020 på grund av nationella åtgärder med direkt anknytning till system för korttidsarbete och liknande åtgärder i syfte att hantera de socioekonomiska effekterna av den osedvanliga händelsen till följd av covid-19-utbrottet.
2. Mottagande medlemsstater ska använda ekonomiskt stöd framför allt till stöd för sina nationella system som stöder korttidsarbete eller liknande åtgärder och, i tillämpliga fall, till stöd för relevanta hälsorelaterade åtgärder.

Artikel 4

Typ av ekonomiskt stöd

Det ekonomiska stödet ska ta formen av ett lån som unionen beviljar den berörda medlemsstaten. För detta ändamål och i enlighet med ett genomförandebeslut som antas av rådet enligt artikel 6.1, ska kommissionen ha befogenhet att för unionens räkning ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut vid den tidpunkt som är mest lämplig för att optimera finansieringskostnaderna och skydda dess anseende som unionens emittent på marknaderna.

Artikel 5

Maximalt belopp för ekonomiskt stöd

Det maximala beloppet för ekonomiskt stöd får inte överstiga 100 000 000 000 EUR för samtliga medlemsstater.

Artikel 6

Förfarande för ansökan om ekonomiskt stöd

1. Det ekonomiska stödet ska på kommissionens förslag göras tillgängligt genom ett genomförandebeslut som antas av rådet på grundval av ett förslag av kommissionen.
2. Innan kommissionen lägger fram ett förslag för rådet ska den utan onödigt dröjsmål samråda med den berörda medlemsstaten för att kontrollera den plötsliga och kraftiga ökningen av faktiska, och eventuellt även planerade, offentliga utgifter med direkt anknytning till system för korttidsarbete och liknande åtgärder samt, i förekommande fall, till relevanta hälsorelaterade åtgärder, i den medlemsstat som ansöker om ekonomiskt stöd som är kopplade till den osedvanliga händelsen till följd av covid-19-utbrottet. Den berörda medlemsstaten ska för detta ändamål tillhandahålla kommissionen lämplig bevisning. Kommissionen ska dessutom kontrollera att de försiktighetsregler som fastställs i artikel 9 följs.
3. Rådets genomförandebeslut enligt punkt 1 ska innehålla
  - a) lånebeloppet, lånets längsta genomsnittliga löptid, dess prissättningsformel, det maximala antalet delbetalningar, den period under vilken det är tillgängligt och andra närmare regler som behövs för att bevilja det ekonomiska stödet,

- b) en bedömning av huruvida medlemsstaten uppfyller de villkor som anges i artikel 3, och
- c) en beskrivning av det nationella system för korttidsarbete eller liknande åtgärder – samt i förekommande fall de relevanta hälsorelaterade åtgärder – som får finansieras.

4. När rådet antar ett genomförandebeslut enligt punkt 1 ska det beakta den ansökande medlemsstatens befintliga och förväntade behov samt ansökningar om ekonomiskt stöd enligt denna förordning som andra medlemsstater redan lämnat in eller planerar att lämna in och samtidigt tillämpa principerna om likabehandling, solidaritet, proportionalitet och insyn.

Artikel 7

Utbetalning av det lån som beviljats inom ramen för instrumentet

Det lån som beviljats inom ramen för instrumentet (nedan kallat *lånet*) ska betalas ut i delbetalningar.

Artikel 8

Upp- och utlåningstransaktioner

1. Upp- och utlåningstransaktioner inom ramen för instrumentet ska genomföras i euro.
2. Den mottagande medlemsstaten och kommissionen ska komma överens om lånets egenskaper och ange dem i ett låneavtal dem emellan (nedan kallat *låneavtalet*). Sådana avtal ska innehålla de bestämmelser som anges i artikel 220.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
3. På den mottagande medlemsstatens begäran och om omständigheterna medger en förbättring av lånets räntesats får kommissionen refinansiera hela eller delar av sin ursprungliga upplåning eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor.
4. Ekonomiska och finansiella kommittén ska hållas informerad om sådan refinansiering eller omstrukturering som avses i punkt 3.

Artikel 9

Försiktighetsregler för låneportföljen

1. Andelen lån som beviljas till de tre medlemsstater som står för den största andelen av de beviljade lånen får inte överstiga 60 procent av det maximala belopp som anges i artikel 5.
2. De belopp som unionen ska betala under ett visst år får inte överstiga 10 procent av det maximala belopp som anges i artikel 5.
3. Om så är nödvändigt får kommissionen refinansiera motsvarande lån som tagits upp för unionens räkning.

Artikel 10

Låneadministration

1. Kommissionen ska fastställa de arrangemang som behövs för att administrera lånen tillsammans med Europeiska centralbanken.
2. Den mottagande medlemsstaten ska öppna ett särskilt konto hos sin nationella centralbank för förvaltningen av det ekonomiska stöd som har mottagits. Den ska också överföra kapitalbeloppet och upplupen ränta enligt låneavtalet till ett konto hos Europeiska centralbankssystemet 20 Target2-bankdagar före förfallodagen.

Artikel 11

Bidrag till instrumentet i form av garantier från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får bidra till instrumentet genom att ställa en motgaranti för den risk som bärs av unionen.
2. Medlemsstaternas bidrag ska tillhandahållas i form av garantier som är oåterkalleliga, ovillkorliga och kan tas i anspråk på begäran.
3. Kommissionen ska ingå ett avtal med den bidragande medlemsstaten om sådana garantier som är oåterkalleliga, ovillkorliga och kan tas i anspråk på begäran som avses i punkt 2. Betalningsvillkoren ska anges i sådana avtal.
4. Anspråk på garantier som ställts av medlemsstaterna ska göras proportionellt till varje medlemsstats relativa andel av unionens bruttonationalinkomst i enlighet med vad som anges i artikel 12.1. Om en medlemsstat, helt eller delvis, underlåter att infria ett anspråk i tid ska kommissionen, för att täcka den del som motsvarar den berörda medlemsstaten, ha rätt att göra ytterligare anspråk på garantier hos andra medlemsstater. Sådana anspråk ska göras proportionellt till var och en av de andra medlemsstaternas relativa andel av unionens bruttonationalinkomst i enlighet med vad som anges i artikel 12.1, och anpassas utan att ta hänsyn till den berörda medlemsstatens relativa andel. Den medlemsstat som underlåtit att infria ett anspråk ska vara fortsatt skyldig att infria det. Återbetalning till de andra medlemsstaterna för ytterligare bidrag ska ske med de belopp som kommissionen återvinner från den berörda medlemsstaten. Den garanti som tas i anspråk från en medlemsstat ska under alla omständigheter begränsas av det totala garantibelopp som medlemsstaten har bidragit med inom ramen för det avtal som avses i punkt 3.
5. Innan kommissionen gör anspråk på garantier som ställts av medlemsstaterna förväntas den efter eget gottfinnande och under eget ansvar, i egenskap av den unionsinstitution som anförtrots uppgiften att genomföra unionens allmänna budget i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget, granska utrymmet för att utnyttja den marginal som finns tillgänglig under taket för egna medel för betalningsbemyndiganden i den utsträckning som kommissionen anser vara hållbar, med beaktande av bland annat unionens totala ansvarsförbindelser, inbegripet inom ramen för det system för stöd till medlemsstaters betalningsbalans som inrättats genom förordning (EG) nr 332/2002, och unionens allmänna budgets hållbarhet. En sådan granskning ska inte påverka den omständigheten att garantierna ska vara oåterkalleliga, ovillkorliga och kunna tas i anspråk på begäran enligt punkt 2. Vid anspråk på garantier ska kommissionen informera medlemsstaterna om i vilken utsträckning som den tillgängliga marginalen har utnyttjats.
6. Belopp som härrör från anspråk på garantier som avses i punkt 2 ska utgöra externa inkomster avsatta särskilt för instrumentet i enlighet med artikel 21.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

Artikel 12

Instrumentets tillgänglighet

1. Instrumentet ska bli tillgängligt först efter det att alla medlemsstater har bidragit till instrumentet i enlighet med artikel 11 till ett belopp motsvarande minst 25 procent av det maximala belopp som avses i artikel 5, förutsatt att varje medlemsstats relativa andel av medlemsstaternas totala bidrag motsvarar medlemsstatens relativa andel av unionens totala bruttonationalinkomst, i enlighet med vad som framgår av kolumn 1 i tabell 3 i del A ("Inledning och finansiering av den allmänna budgeten") i inkomstdelen av den budget för 2020 som fastställs i unionens allmänna budget för budgetåret 2020, vilken antogs den 27 november 2019 ⁽⁴⁾.
2. Kommissionen ska underrätta rådet när instrumentet blir tillgängligt.
3. Den period under vilken instrumentet är tillgängligt och under vilken ett beslut enligt artikel 6.1 får antas ska löpa ut den 31 december 2022.
4. Om kommissionen i den rapport som avses i artikel 14 konstaterar att den stora ekonomiska störningen till följd av covid-19-utbrottet som påverkar finansieringen av de åtgärder som avses i artikel 1 kvarstår får rådet på förslag av kommissionen besluta att förlänga den period under vilken instrumentets är tillgängligt, varje gång med en ytterligare period om sex månader.

⁽⁴⁾ Slutgiltigt antagande (EU, Euratom) 2020/227 av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2020 (EUT L 57, 27.2.2020, s. 1).

*Artikel 13***Kontroll och revisioner**

1. Låneavtalet ska innehålla de bestämmelser om kontroller och revisioner som krävs enligt artikel 220.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
2. Om en ansökan om ekonomiskt stöd som har lämnats in i enlighet med artikel 3.1 helt eller delvis grundar sig på planerade offentliga utgifter ska den mottagande medlemsstaten var sjätte månad informera kommissionen om genomförandet av sådana planerade offentliga utgifter.

*Artikel 14***Rapportering**

1. Kommissionen ska inom sex månader efter den dag då instrumentet blir tillgängligt i enlighet med artikel 12 och därefter var sjätte månad i enlighet med artikel 250 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och finansiella kommittén och sysselsättningskommittén om användningen av ekonomiskt stöd, inbegripet utestående belopp och den tillämpliga tidsplanen för återbetalning inom ramen för instrumentet, och om huruvida de osedvanliga händelser som motiverar tillämpningen av den här förordningen kvarstår.
2. Om så är lämpligt ska den rapport som avses i punkt 1 åtföljas av ett förslag till ett genomförandebeslut av rådet om förlängning av den period under vilken instrumentet är tillgängligt.

*Artikel 15***Tillämplighet**

1. Denna förordning ska inte vara tillämplig på eller i Förenade kungariket.
2. Hänvisningar till "medlemsstaterna" i denna förordning ska inte innefatta Förenade kungariket.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 maj 2020.

På rådets vägnar
G. GRLIĆ RADMAN
Ordförande
